

SENTÈNCIA 2004-07 DE 3 DE MARÇ DE 2004

NACIONALITAT

L'interessat no compleix les condicions per beneficiar-se de la nacionalitat andorrana – ha sofert varies condemnes penals a Andorra.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. R.R.A. va interposar recurs contra la resolució del Govern de data 6 de març del 2003, confirmant en alçada la decisió del 8 de gener anterior.

2.- En la sentència del 3 de setembre del 2003, el Tribunal de Batlles ha desestimat en tots els seus termes la demanda formulada pel Sr. R.R.A.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 28 d'octubre del 2003, el Sr. R.R.A. manifesta principalment que:

-el Sr. R.R.A. podia adquirir la nacionalitat andorrana per la via de l'article 9-1 de llei qualificada de la nacionalitat i va complir amb tot moment amb les formalitats exigides en la referida llei;

-el fet que hagi estat denegada la nacionalitat per tenir antecedents penals contradiu clarament l'article 6 de la Constitució així com l'article 15-2 de la Declaració Universal dels Drets Humans.

-el Sr. R.R.A. no ha tingut una conducta conflictiva i antisocial reiterada.

4.- En la seva contesta de data 18 de novembre del 2003, el M.I. Govern manifesta principalment que:

-el Sr. R.R.A. va ésser condemnat en varies ocasions.

-es clar que la voluntat del legislador sempre ha estat que l'estranger que desitja adquirir la nacionalitat andorrana ha d'haver observat una bona conducta.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- Competència

El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per a conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39-3 de la Llei qualificada de la Justícia .

Segon.- En aquest cas, el present litigi es refereix al punt següent: el Sr. R.R.A. pot demanar la nacionalitat andorrana en aplicació de les disposicions de l'article 9-1 de la Llei qualificada de la nacionalitat de data 5 d'octubre de 1995.

Però, en aquests últims anys li han estat imposades varies condemnes penals i el Govern per aquest motiu ha refusat d'atorgar-li la nacionalitat.

Tercer.- Resulta de l'article 9, paràgraf 1 de la Llei qualificada de la nacionalitat que «pot adquirir la nacionalitat andorrana, en la forma prevista a l'article 28, si compleix les condicions de l'article 7, l'infant nascut a l'estranger d'un progenitor andorrà nascut també a l'estranger». Resulta clarament de la interpretació literal dels termes d'aquest text que l'atribució de la nacionalitat andorrana no esdevé un dret adquirit pel demandant. L'administració té el deure d'apreciar si l'interessat compleix les condicions requerides per atribuir-li la nacionalitat andorrana.

Aquestes condicions figuren a l'article 29 de la referida llei que precisa la composició de l'expedient que s'ha d'adreçar al Govern pel recolzament de la demanda de la nacionalitat. D'aquest article en podem extreure dos principis essencials:

-el paràgraf «d» disposa que «l'expedient ha de comprendre en cas que la persona sigui major d'edat, el certificat d'antecedents penals andorrà i el del país del qual es té la nacionalitat i dels països de residència». Per tant, aquesta disposició confirma que l'administració ha de considerar els «antecedents penals» abans de prendre la seva decisió.

-el paràgraf «f» del mateix text legal disposa que l'interessat «ha de presentar una declaració escrita en la que es compromet a respectar fidelment el seu sistema constitucional, les seves lleis, els usos i costums, i complir els seus deures de ciutadà andorrà».

Quart.- En aquest cas, resulta de l'examen de l'expedient que el Sr. R.R.A. ha sofert varies condemnes penals a Andorra durant aquest últims anys (veure foli 36), i la majoria per delictes majors. Podem per tant estimar que el Sr. R.R.A. no es troba en la situació exigida pel ja citat article 29-f, de la persona que respecta fidelment les lleis andorranes.

El M.I. Govern, té el dret de considerar que l'interessat no compleix les condicions requerides per beneficiar-se de la nacionalitat andorrana. Aquesta decisió no té un caràcter discriminatori i per tant no es contraria a l'article 6 de la Constitució, ja que es pren tenint en compte criteris objectius.

En conseqüència, el recurs presentat pel Sr. R.R.A. s'ha de rebutjar.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer : Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. R.R.A..

Segon : Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució del Govern núm. 21712 / 2003 de data 6 de març del 2003, confirmant en alçada la resolució núm. 20552 / 2003 de la Secretaria d'Estat de Justícia i Interior del dia 8 de gener anterior, és conforme a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Aquesta sentència es ferma i executiva

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.